

καθολικά σχολεία, εἰς ἃ φοιτῶσι 15,000 μαθηταί.

— Παναγιώτατε, παρετήρησε δειλῶς ὁ ἐπίσκοπος, δὲν ἔχω τὸν ὑλικὸν καιρὸν διὰ νά...

— Ἐχετε δίκαιον, ὑπέλαβεν ὁ Πάπας, νὰ μοῦ φέρετε λοιπὸν τὴν ἐκθεσιν... μεθαύριον.

Καὶ ἐνόμισεν ὅτι ἔκαμεν ὑποχώρησιν μεγάλην.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Οἱ ἄνθρωποι ἦσαν ἐπὶ αἰῶνας τυφλοί, κατόπιν μονόφθαλμοι, ἤδη δὲ ἤρχισαν νὰ ἀπολαμβάνωσι πλήρους τῆς ἑαυτῶν ὁράσεως. Καὶ εἰς τίνα ὀφείλεται τοῦτο; Εἰς πέντε ἢ ἑξ ὀφθαλμολόγους, ἐμφανισθέντας κατὰ διαφόρους καιροὺς.

Μόνον αἱ ἴδιαι καταχρήσεις παραλύουσι τὴν ἐξουσίαν.

Περὶ τῶν βασιλέων καὶ τῶν ὑπουργῶν δὲν ἐφαρμόζεται ὅ,τι λέγεται περὶ τῶν γυναικῶν, ὅτι καλλίτερος εἶνε ἐκεῖνος περὶ οὗ γίνεται ὀλιγώτερος λόγος.

Πολλοὶ ἄνθρωποι, οἵτινες ἐν τῷ βίῳ των δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐπιβληθῶσιν ἐπὶ τοῦ ὑπηρετοῦ ἢ τῆς θεραπαίνιδος των, ἀξιοῦσι νὰ διευθύνωσι τὸ σύμπαν διὰ τῆς γραφίδος των.

Τὸ σύνθημά μου εἶνε τοῦτο: Συγχωρῶ τοὺς πλυνμένους, παρακαλῶν αὐτοὺς νὰ πράξωσι τὸ ἴδιον πρὸς ἐμέ.

Ὅποταν καὶ ἂν γράφεται ἡ εἰκὼν γελοίου τινός, θὰ εὐρεθῇ κάποιος νὰ τῆς ὁμοιάσῃ.

(Ἐκ τῶν τοῦ Βολταίρου).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Σπάνιον παράδειγμα τῆς δυνάμεως τοῦ ὑπερωκεανείου τηλεγραφικοῦ σύρματος ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου. Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χρόνου τῆς Νέας Ὑόρκης» ἐτηλεγράφησεν ἐκ Λονδίνου εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὁλόκληρον τὸ νεώτατον ποίημα τοῦ Swinburne τοῦ πνευματωδεστάτου Ἀγγλοῦ ποιητοῦ, οὗτινος αἱ δημοκρατικαὶ τάσεις ἀπολαύουσι τόσης συμπαθείας ἐν Ἀμερικῇ. Τὸ ποίημα τοῦτο καλούμενον Locrine περιέχει 18,000 λέξεις. Δέκα χιλιάδες λέξεων ἀπεστάλησαν ὑπὸ τῆς ἐταιρείας «Commercial Kabel Co» εἰς τὸ βραχὺ διάστημα τῶν πέντε ὥρῶν καὶ ἐδημοσιεύθησαν ἀμέσως

εἰς τὸ φύλλον τοῦ «Χρόνου τῆς Νέας Ὑόρκης» καὶ μάλιστα μετὰ τοσαύτης ἀκριβείας, ὥστε μόλις μία καὶ μόνη λέξις μετεδόθη λελανθασμένη.

* Ἀγγλος εὐγενὴς ἐστοιχημάτισε τελευταῖον ὅτι θὰ λάβῃ αὐτόγραφον τοῦ Τεννισσῶνος, τοῦ ἐπιφανοῦς συγγραφοῦ ποιητοῦ, ὅστις ὡς γνωστὸν ἔχει μεγίστην ἀπέχθειαν πρὸς τὸ χαρίζειν χειρόγραφα τοῦ εἰς οἶον-δήποτε. Ὁ περὶ οὗ λοιπὸν ὁ λόγος Ἀγγλος ἀριστοκράτης ἀπέστειλεν εἰς τὸν διάσημον ποιητὴν εὐγενεστάτην ἐπιστολήν, ἐν ἣ τὸν ἠρώτα ποῖον λεξικὸν νομίζει καλλίτερον τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης, τὸ τοῦ Webster ἢ τὸ τοῦ Ogilvies; «Οὕτω θὰ τὸν συλλάβω», ἐσκέφη καθ' ἑαυτὸν ὁ Ἀγγλος. Διὰ τοῦ ἐρχομένου ὅμως ταχυδρομείου λαμβάνει ἡμῖς χαρτίον ἐπιστολῆς ἐφ' οὗ ἦτο κεκολλημένον προσεκτικώτατα τὸ ἐπὶ τῆς ἰδίας τοῦ ἐρωτῶντος ἐπιστολῆς ἐγγεγραμμένον ὄνομα «τοῦ Ogilvies.»

Ἡ Ὁλλανδικὴ κυβέρνησις ὥρισε διὰ νόμου τὰ τῆς ἐργασίας τῶν παιδῶν. Ἡ ἐργασία κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ἀπαγορεύεται εἰς παῖδας μικροτέρους τῶν 13 ἐτῶν. Μόνον οἱ παῖδες τῶν χωρικῶν δύνανται νὰ ἐργάζωνται εἰς τοὺς ἀγροὺς εἰς ἡλικίαν ἀπὸ 12 ἐτῶν καὶ ἄνω. Μέχρι δὲ τῶν 16 ἐτῶν ἡ ἡμερησία ἐργασία τῶν παιδῶν ὀρίζεται εἰς 10 ὥρας, μέχρι δὲ 18 ἐτῶν ἀπαγορεύεται ἡ νυκτερινὴ ἐργασία καθὼς καὶ ἡ κατὰ τὰς εορτάς.

Τὸ ἐπόμενον ἀνέκδοτον δεικνύει τὸ ἐράσμιον τοῦ χαρακτῆρος καὶ τὴν ἀγαθότητα τοῦ αὐτοκρατορικοῦ πρίγκιπος τῆς Γερμανίας. «Ὅτε ὁ Ροβέρτος Βουχόλτς διηύθυνε τὸ ἐθνικὸν θέατρον τοῦ Βερολίνου, εἰς ὃ ὡς γνωστὸν ἐθυσίασε ὁλόκληρον τὴν περιουσίαν του ὅπως ἀνταποκριθῇ εἰς τοὺς ἰδεώδεις ἐθνικοὺς σκοποὺς αὐτοῦ, ὁ διάδοχος ἐπεσκέπτετο αὐτὸ συχνὰ καὶ μάλιστα ἐπιδεικτικῶς. Ὁ διευθυντὴς Βουχόλτς πρὸς εὐμάρειαν τοῦ διαδόχου ἱδρυσεν ὅπισθεν τοῦ βασιλικοῦ θεωρείου μικρὸν δωμάτιον, ὅπως ἡ αὐτοῦ Ὑψηλότης ἀναπαύεται κατὰ τὰ διαλείμματα. Ἐσπέραν τινὰ εἰσέρχεται εἰς τὸ δωμάτιον τοῦτο ὁ διευθυντὴς ὅπως χαίρηται κατὰ τὸ σύνθημα τὸν διάδοχον, ὅτε βλέπει ὅτι οὗτος ἐκρυψέ τι ταχέως ὅπισθεν τῶν νώτων του, τὸ ὅποτον ὅμως πάλιν ἐξήγαγε γελῶν, ἥτοι ποῦρον πρὸ ὀλίγου ἀναφθέν.

— Βεβαίως δὲν θὰ μὲ προδώσῃς, Βουχόλτς, ἂν καὶ τὸ καπνίζεις εἶνε αὐστηρῶς ἀπηγορευμένον.

— Ἀλλὰ, Ὑψηλότητε, αὐτὸ εἶνε ἰδικόν σας δωμάτιον!...

— Εἶνε ἀδιάρρονον, δὲν ἔχω καμμίαν ἀξίωσιν εἰς προνόμια. Μόνον ἐν μέσσην ἔχω ὅπως σωθῶ, ἐὰν γείνετε καὶ σεῖς συνένοχος, καπνίζοντες ἐπίσης ἐν ποῦρον ἰδοὺ λάβετε ἐν.

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐγχειρίζει εἰς τὸν Βουχόλτς τὴν σιγαροθήκην. Οὗτος λαβὼν ἐν ποῦρον,

— Θὰ μοὶ ἐπιτρέψῃ, λέγει, ἡ Ὑμετέρα αὐτοκρατορικὴ Ὑψηλότης νὰ τὸ διατηρήσω εἰς ἀνάμνησιν.

— Πολὺ καλὰ! Ἀλλὰ δὲν μοὶ διαφεύγετε οὕτως. Θὰ μὲ προδώσετε. Ἴδου δεῦτερον ποῦρον, τὸ

ποῖον δύνασθε νὰ ἀνάψετε, καὶ γελῶν δίδει ἐκ νέου τὴν σιγαροθήκην καὶ κατόπιν προσφέρει εἰς αὐτὸν καὶ πῦρ.

— Τώρα μάλιστα, λέγει ὁ διάδοχος, τώρα εἰσθε συνένοχος, καὶ γελῶν ἐξηκολούθησε τὸ κάπνισμα.

Τὸ γεγονός δὲ τοῦτο ἐγένετο πολὺ πρὸ τῆς ἀποτεφρώσεως τοῦ θεάτρου τῆς Βιέννης, καθ' ἣν ἐποχὴν δηλαδὴ δὲν ἐξεπληρώτο αὐστηρῶς ἡ ἀπαγόρευσις τοῦ καπνίζειν, καὶ τὸ κοινὸν ἐκάπνιζεν ἀνενόχλητον εἰς τοὺς διαδρόμους.

Ὁ διάσημος Σκωτὸς ποιητὴς Burns περιεπάτει ποτὲ εἰς τὴν προκυμαίαν τῆς πόλεως Greenock. Ἀφ' ὧν πλούσιός τις ἔμπορος ὀλισθήσας καταπίπτει εἰς τὴν θάλασσαν. Ἀγνοῶν παντελῶς νὰ κολυμβῇ ὁ ἔμπορος θὰ ἐπνίγεται, ἂν μὴ γενναῖός τις ναύτης, ἰδὼν αὐτὸν πίπτοντα, δὲν ἐρρίπτετο εἰς τὴν θάλασσαν καὶ τὸν ἀνέσυρεν σῶον καὶ ἀβλαβῇ εἰς τὴν ξηράν.

Ὅτε ὁ ἔμπορος ἀνέλαβε τὰς αἰσθήσεις του καὶ συνῆλθεν εἰς ἑαυτὸν ἐκ τοῦ φόβου, ἠθέλησε νὰ ἀνταμείψῃ τὸν σωτήρά του. Ἐξαργαῶν δὲ τοῦ θυλακίου του ἐν σελήνιον, ἔδωκεν αὐτὸ πρὸς τὸν ναύτην.

Τὸ πλῆθος ὅπερ εἶχε συναθροισθῇ ἵνα ἀποθαυμάσῃ τὸν ἡρώϊκον ναύτην δὲν ἠδυνήθη νὰ συγκρατήσῃ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ. Ἦρχισε διαμαρτυρόμενον, συρίζον καὶ παρ' ὀλίγον ὁ ἔμπορος νὰ ριφθῇ ἐκ νέου εἰς τὴν θάλασσαν διὰ νὰ μάθῃ νὰ ἀνταμείβῃ γενναιότερον τοὺς σωτήρας του.

Τότε ὁ Burns παρενέβη ἵνα καθυπακούσῃ τὸ πλῆθος.

— Διὰ τὸ αὐτὸς ὁ θόρυβος; εἶπεν ἀποτενιδόμενος πρὸς τοὺς θορυβοῦντας. Ὁ κύριος βέβαια γνωρίζει καλλίτερα ἀπὸ σᾶς τὴν πραγματικὴν του ἀξίαν.

Ὁ Σύνδεσμος τῶν Σλαυίδων προσήνεγεν εἰς τὴν Τσαρίναν πολὺτιμον ῥαπτικὴν μηχανὴν εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης, διότι ἡ αὐτοκράτειρα κατέστησε κοινὴν τὴν χρῆσιν τῶν ῥωσικῶν κεντημάτων ἰδιοχείρως κατασκευάζοντα τοιαῦτα. Ἡ μηχανὴ εἶνε ἐκ σφυρηλάτου ἀργύρου, κοσμεῖται δὲ ὑπὸ πολλῶν σαπφείρων. Τὸ κιβώτιον ἐν ᾧ ἐγκλείεται ἡ μηχανὴ ἔχει τὸ σχῆμα τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στέμματος τῆς Ῥωσσίας. Αἱ βελόναι, αἱ κλεῖδες, αἱ φιάλαι τοῦ ἐλαίου, οἱ κοχλῖαι εἰσὶν ἐκ χρυσοῦ.

Ἡ μεγαλειτέρα σχεδιά, ἣτις κατεσκευάσθη ποτὲ ἐπὶ γῆς πλέει τανὺν ἀπὸ Σκωτίας εἰς Νέαν Ὑόρκην. Ἀποτελεῖται δ' ἐξ 27,000 δένδρων, συνδεδεμένων πρὸς ἄλληλα δι' ἀλύσεων, προσδεδεμένων καὶ τούτων πρὸς κεντρικὴν ἀλυσιν, διερχομένην κατὰ μῆκος τῆς σχεδίας. Ἡ σχεδιά σχήματος σιγάρου πούρου ἔχει μῆκος 175 μέτρων καὶ διάμετρον 25 μ., τουτέστι περίπου τὰς διαστάσεις τοῦ περιφύμου ἀτμοπλοίου «Λεδιάθαν». Ρυμουλκουμένη ὑπὸ τῆς Μιράνδας παραπλέει νῦν τὰς ἀκτὰς τῆς Μασσαχουσέτης, ἂν δὲ δυνήθῃ ἀβλαβῶς νὰ φθάσῃ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον, θὰ κατασκευασθῶσι καὶ ἄλλαι ὁμοιοὶ καὶ ἀληθῆς ἐπανάστασις θέλει ἐπέλθῃ ἐν τῇ μεταφορᾷ τῆς ξυλείας, διότι μεταφερομένη οὕτως, ἐν σχήματι σχεδίας, ἡ ξυλεῖα οὐδὲν στοιχίζει, ἐνῶ δι' 27,000 δένδρα ἐπὶ πλοίου ἐπιβιβαζόμενα πρέπει νὰ πληρώσῃ τις μεταφορικὰ 125,000 φρ.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἀνεκδότων, ἅτινα ἀνέφερε τελευταῖον ὁ γαλλικὸς τύπος περὶ τοῦ ἀποχωρήσαντος τῆς προεδρείας Γρεβύ, ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Χρόνου» τοῦ Λονδίνου ἐκλέγει τὸ ἐπόμενον, ὅπως δέξῃ πόσον εἶνε ἀναγκαῖον ὁ ἀνώτατος ὑπάλληλος τοῦ κράτους νὰ εἶνε καὶ ἄνθρωπος τοῦ κόσμου, καὶ νὰ γνωρίζῃ τὴν κοινωνικὴν ἐθιμοταξίαν, ὅπως μὴ καθίστῃ καὶ ἑαυτὸν καὶ τὴν πατρίδα του γελοῖαν. Βραχὺν χρόνον μετὰ τὴν ἀνάβασιν εἰς τὸν θρόνον τοῦ νῦν αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ μέγας δούξ Ἀλέξιος, ναύαρχος τοῦ ῥωσικοῦ στόλου, ἦλθεν εἰς Παρισίους. Ὁ μέγας δούξ ἐνόμισε καθήκον του νὰ ἐπισκεφθῇ ἐν πρώτοις τὸν πρόεδρον τῆς δημοκρατίας. Ὁ Γρεβὺ τὸν ἐδέχθη φιλοφρονέστατα καὶ προσέφερεν εἰς αὐτὸν κατὰ τὴν συνδιάλεξιν καὶ τὸ θεωρεῖόν του διὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην εἰς τὸ θέατρον. Ὁ μέγας δούξ ἐδέχθη τὴν προσφορὰν εὐχαρίστως. Κατὰ τὴν ἀναχώρησιν ὁμοῦ αὐτοῦ ὁ Γρεβὺ τὸν συνώδευσεν μέχρι τῆς αἰθούσης, ἣτις ἦτο πλησίον τοῦ γραφείου του. Ἐν αὐτῇ εὗρισκοντο ὁ στρατηγὸς Pittié, ἰδιαιτέρως γραμματεὺς τοῦ Γρεβύ, μετὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ συνοδεύοντος τὸν αὐτοκράτορα. Ὁ μέγας δούξ ἐσύστησε τὸν ὑπασπιστήν του εἰς τὸν κύριον Γρεβύ. Ὅταν δὲ οὗτος ἀπεχαιρέτα τὸν μέγαν δούκα, στραφεὶς πρὸς τὸν Pittié «—Στρατηγέ, εἶπε, μὴ λησμονήσητε νὰ στείλετε εἰς τοὺς «κυρὶ οὐς τοῦ τοῦς» τὸ εἰσιτήριο τοῦ θεωρείου μου διὰ τὴν ἐσπέραν τῆς σήμερον.»

Ὁ μέγας δούξ ἐπρόβαλε πρόφασιν τινὰ ὅτι δὲν δύναται νὰ δεχθῇ τὸ εἰσιτήριο, καὶ οὐδέποτε ἐπεσκέφθη πλέον τὰ Ἡλύσια, καίτοι πολλάκις μετέβη εἰς Παρισίους.

Ἐνός τις παρεπονέτό ποτε πρὸς τὸν Βάλτερ-Σκῳτ, ὅτι αἰωνίως βρέχει ἐν Γλασκῳθ.

— Ὅχι δά, κύριέ μου, ἀπαντᾷ ὁ διάσημος μυθιστοριογράφος. Χιονίζει καὶ κάποτε!

Ἐπισκέπτης ἐνὸς τῶν μουσείων τῆς ἡμετέρας πόλεως, ἐξερχόμενος αὐτοῦ λέγει πρὸς τὸν φύλακα:

— Ἀνέγνωσα μίαν εἰδοποίησιν, ἡ ὁποία λέγει «ὅτι σᾶς ἀπαγορεύεται νὰ δέχεσθε δῶρα».

Καὶ ἐτοιμάζεται νὰ ἀπομακρυνθῇ.

— Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε, ἀπαντᾷ ὁ φύλαξ, ἀπαγορεύεται εἰς ἡμᾶς νὰ δεχώμεθα, ἀλλὰ δὲν ἀπαγορεύεται εἰς σᾶς νὰ δίδετε.

Δικηγόρος. — Ὅ, τι μοῦ λὲς, φίλε μου, εἶνε ἱκανὸς λόγος διὰ νὰ χωρίσῃς τὴ γυναῖκά σου. Ἀλλὰ πότε ἔγινε αὕτη ἡ ἱστορία;

Χωρικός. — Τὸν περασμένο Ἰούνιο;

Δικηγόρος. — Τὸν Ἰούνιο; Τώρα ἔχομε Δεκέμβριο... Παράξενον πρῶγμα! γιατί δὲν ἦρθες εὐθὺς νὰ ζητήσῃς τὸ διαζύγιο;

Χωρικός. — Ἐσκέφθηκα νὰ τὸ κάνω, κύριε Δικηγόρε! ἀλλὰ κατόπι εἶπα μὲ τὸ νοῦ μου «Ἄφες τὴν πρῶτα νὰ θερίσῃ καὶ νὰ ὀργώσῃ τὰ χωράφια καὶ ὕστερα τὴ χωρίζεις... τὴ στρίγλα...»